

en Olfstat paa 10 Kr., og det blev foreslaaet at sætte den ned til 7, saa vilde det være en Skattelettelse; men det er der jo slet ikke Tale om her. Der er Tale om, hvorvidt en Forhøjelse af den nuværende Skattesats er vel begrundet, og i Særdeleshed om, hvorvidt det er begrundet at foretage denne Forhøjelse som en isoleret Foranstaltning uden al Sammenhæng med de øvrige Forandringer i de indirekte Skatter, som kunne forudses at staa for Døren. Det tror jeg ikke, det er; jeg tror, bortset fra alle andre Hensyn, at det er finansielt klogt ikke alt for stærkt at overlæsse dette gode Skatteobjekt, som Olfet i og for sig er, men hellere at gaa lidt varsomt til Værks. Men i hvert Fald, vi ere jo enige om, at dette Spørgsmaal maa overvejes og afgøres under fornuddent Hensyn til det endelige finansielle Resultat, som dette Nars Finansbehandling kommer til at fremvise. — Endnu kun den Bemærkning, at det ærede Medlem næppe behøver at være bange for, at Bryggerierne skulle føle sig alt for ubehagelig berørte ved Nars efter Nars at saa Udsættelse med Stattens Forhøjelse. Thi ganske vist ville Bryggerierne utvivlsomt foretrække, at det bliver fastsat en Gang for alle, at Skatten ikke skal være over 7 Kr.; men man tør være rolig for, at de foretrække at beholde Skatten paa 7 Kr. et Nars ad Gangen fremfor at saa den sat op til 10 Kr.

F. Vojten: Jeg ønsker kun at notere den Udtalelse af den højtærede Finansminister, som jeg fra mit Standpunkt naturligvis sætter megen Pris paa, at han kunde erklære, at dette skulde blive det sidste Lovforslag af denne Art, som Regeringen vilde fremsætte. Jeg skal dertil kun knytte det Ønske, at der ud over dette „sidste Gang“ ikke maatte komme en „allersidste Gang“, som det jo undertiden hænder, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) stillede jo udtrykkelig i Udsigt, at det var slet ikke givet, at vi paa nogen Maade kunde overse, om der kom en Toldreform til næste Nars; der kunde magelig gaa 2—3 Nars, inden man overhovedet kunde skønne, om der kom en Lov eller ikke. Jeg vilde nødig se saa pessimistisk paa Fremtiden, som det ærede Medlem gør, men jeg hører jo ikke til de indviede, saa jeg kan ikke i saa Henseende udtale nogen Spaadom. Kun forekommer det mig, at det er en lidt gyngende Grund at stille denne Sag paa, naar man knytter den i absolut Forbindelse sammen med Toldloven. Det er jo for saa vidt ogsaa ganske vilkaarligt, at denne Forbindelse er kommen til Stede. Det ærede Med-

lem advarede os imod at overlæsse et enkelt Skatteobjekt paa en saadan Maade, som han mente, det vilde ske ved den gældende Lov. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er en gældende Lov, som lyder paa, at fra den 1ste April d. N. indtræder der en Stat paa Olf af 10 Kr. pr. Tønde, og at dersom der ikke sker nogen udtrykkelig Lovforanstaltning, saa træder denne forhøjede Stat i Kraft. Det tror jeg, man ganske logisk kan jævnstille med, naar man enten siger, at den og den bestemte Stat ikke skal træde i Kraft, eller naar man siger, at den eller den gældende Stat ophæves. Det kommer i Virkeligheden ud paa et. Men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at naar der klages over, at dette enkelte Skatteobjekt befrygtes at blive overlæst, saa ere de Udtalelser, vi hørte af den højtærede Finansminister, nu af den Art, at de stille denne Overlæsning i et ganske mærkeligt Lys. Den højtærede Finansminister udtalte nemlig som sin Forventning, at de store Bryggerier vilde være i Stand til at bære den 10 Kroners Stat uden Forhøjelse af Salgsprisen for deres Varer, hvormod han frygtede for, at den vilde komme til at ramme de mindre Bryggerier, der ikke vilde være saa livskraftige, at de kunde bære den forhøjede Stat uden at forhøje Prisen. Hvorledes det forholder sig med dette sidste, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har overhovedet ikke særligt Kendskab dertil. Men naar Skatten altsaa ikke er anderledes, end at det kan ventes, at den store Mængde af Olfforbrug her i Landet overhovedet ikke bliver forhøjet i Pris, men at Producenterne selv vilde være i Stand til at bære Forhøjelsen i Skatten, saa forudsætter dette jo, at de for Dieblisset have en saa stor Avance paa deres Produkter, at de ligefrem kunde stikke hele den paatænkte Olfstatforhøjelses Beløb i deres egen Lomme. Men saa forekommer det mig rigtignok ikke, at der med Grund kan siges at finde en Overlæselse Sted af dette enkelte Skatteobjekt. Jeg vil dertil kun sige, at jeg just ikke er af ganske samme Mening som den højtærede Finansminister, at dette kan ske fuldt ud. Det vilde jo dog være mærkeligt, om der altsaa skulde være en saa ganske overordentlig Fortjeneste ved denne Produktion, at der ikke vilde ske nogen synderlig Forhøjelse af Olfprisen, selv om Skatten blev forøget. Jeg er ganske vist tilbøjelig til at tro, at der vilde ske nogen saadan. — Alt dette er jo imidlertid kun en Forpostfægtning, inden vi altsaa komme til Afgørelsen, naar Indstillingerne forelægges fra Finansudvalget, men jeg vil i hvert Fald indtrængende bede det